

14 maart 2011: Remco: Vandaag krijgen we het druk, we willen naar een markt, het oude centrum en naar het midden van de wereld (Mitad del Mundo) dit ligt allemaal relatief ver uit elkaar. Mitad del Mundo is zelfs 2 uur rijden. We gaan eerst naar de markt, Ellen heeft ons zover gekregen om toch nog eens een markt te bezoeken, zeker na de tegenslag van gister. Het is een klein stukje wandelen (1 km) onderweg komen we ook leuke winkels tegen. Eenmaal op de markt, worden we niet gelijk overvallen door kleden in alle kleuren, nee hier verkopen ze andere dingen dan dat we tot nu toe hebben gezien. We hebben meer plezier in deze markt, dan alle markten die we tot nu toe hebben gezien. We kopen er wat souvenirs en wandelen weer terug, om ons koopwaar naar het hotel te brengen. Komen we onderweg mensen tegen die we hebben ontmoet in Cuenca, er wordt uitbundig gezwaaid, Ilja herkent ze niet en ik herken de man. Ze zitten aan een tafeltje koffie te drinken, wij schuiven aan en bestellen allebei een shake. Zelf bestel ik een hotdog die niet te vreten was. We nemen na een uur afscheid en wandelen door, het is inmiddels al 12.00uur geworden. Om nu nog naar Mitad del Mundo te gaan is een beetje te ver, eigenlijk hebben we allebei ook geen zin om weer 2 uur in de bus te gaan zitten (2uur heen en 2 uur terug). Dus besluiten we maar om wat verhalen te gaan schrijven in het hotel en misschien een film te gaan kijken. Ineens krijgen we het idee om naar de man te gaan die we zaterdag op een klein marktje hebben ontmoet. Deze man maakte hele leuke kunst en heeft een winkel in het oude centrum. We trekken de slippers aan en vertrekken direct met de taxi. De 1e taxi chauffeur durft 3 dollar te vragen, Ilja vindt het te duur dus roepen we andere taxi, deze vraagt 5 dollar, gelukkig vraagt de 3e geen 6 dollar maar ook 3, we besluiten toch maar te gaan deze taxi (waarschijnlijk is 3 dollar normaal). We komen aan bij de winkel, maar de winkel blijkt een huis te zijn, we bellen aan en de buurman wist ons te vertellen dat hij een paar dagen met vakantie is. Daar staan we dan, wat nu? We gaan wat wandelen en komen in het oude centrum terecht, wauw het ziet er best mooi uit. Oude huizen, schitterende kerken en andere gebouwen. We wandelen zeker een uur en genieten er allebei veel van. We laten ons thuis brengen en komen Ellen in de gang tegen, ze vraagt of wij haar koopwaar willen zien. Eerst laten wij ons koopwaar zien, wat niet erg veel is, we lopen met haar mee. De deur gaat open en Ellen heeft alles uitgestald, het lijkt wel een winkel hier, er liggen 6 tassen, 2 kleden, 4 schilderijen, 100 armbanden en andere prullaria. Over ieder koopwaar heeft ze wel een verhaal te vertellen, tot aan de verveling toe, ik krijg er in ieder geval honger van. We besluiten om weer met z'n drietjes te gaan, we lopen langs de woonkamer en daar zitten 2 Canadezen en 2 Engelsen. We komen aan de praat en de Canadezen hebben een fles wijn open staan. Ilja staart er zo naar dat ze een glaasje aanbieden, wat moeten ze anders. We besluiten om maar met z'n allen te gaan eten. Het klikt erg goed en de Canadezen en Ellen hebben zelfs een kleine discussie over wie beter is, Amerika of Canada. Deze landen hebben blijkbaar een onderlinge strijd en de geschiedenis wordt even onder de loep genomen. Erg smakelijk om naar te luisteren, de gesprekken gaan verder over en weer en we kunnen het goed vinden met elkaar. We bestellen de chefs specialiteit, die bestaat uit een groot stuk vlees, aardappel en salade. Na het eten, besluiten we om een film te gaan kijken in de woonkamer van ons hotel.

15 maart: Ilja: vandaag is de grote dag, we gaan naar de Galapagos eilanden Jippie!!!!

Van Quito naar Galapagos

Geschreven door Remco & Ilja

zondag 20 maart 2011 23:03 - Laatst aangepast zaterdag 26 maart 2011 01:47

Hopelijk zijn onze verwachtingen niet te hoog gespannen.... We krijgen nog even een snel ontbijt, samen met de Canadees Kevin van gisteren. Z'n vrouw was al vertrokken vanochtend vroeg en we hebben nog even lekker nagekletst en gelachen om zijn vrouw en haar opmerkingen van gisteren. Hij moest ook naar het vliegveld en we nemen gezamenlijk de transfer. Op het vliegveld gaat het net even anders dan anders, we worden eerst naar een achterafkamertje gestuurd om de bagage te laten checken, dit doen ze met alle Galapagos-klanten, Daarna moeten we ons melden bij een loket, paspoorten laten zien etc. Daarna mogen we pas gaan inchecken. Dat gaat gesmeerd en 10 minuten later lopen we door de douane. Op tijd zitten we in het vliegtuig, dat vervolgens een tijd lang aan de grond blijft staan. Wat is er nu weer aan de hand. Loopt het een keer gesmeerd, gaan we niet weg. Wat blijkt..... na ruim 25 minuten komt er nog een stel aansjokken, jweetwel, witte sokken in sportschoenen, korte broek en hoed. Typisch Amerikaans. Niet eens even een beetje haasten ofzo als ze het vliegtuig binnenkomen, nee hoor, wij wachten wel!!!!!! Uiteindelijk vetrekken we ruim een half uur te laat. Even een tussenlanding op guayaguil en daarna door. Dan komen de ielanden eindelijk in zicht. We worden verwelkomd door prachtig mooi weer en een helder turkooisblauwe zee. Dit beloofd wat! Bij de douane is het een zootje, er moeten immigratieformulieren worden ingevuld, maar die moeten eerst gekocht worden voor \$10, nu hebben een aantal mensen de formulieren al maar een groot deel niet. Beter had geweest om ze in het vliegtuig alvast uit te delen, had een hoop trouble gescheeld bij de douane. Maar goed. Remco had het bijna nog aan de stok met een stel roemenen die sneaky probeerden voor te dringen. Gelukkig kon ik hem afleiden. Bij loket 2 moesten we \$ 100,- entree betalen om het nationaal park in te mogen en daarna tassen opzoeken. Er stond al iemand klaar om ons op te halen en we gingen met een hele lading toeristen de bus in. We rijden een klein stukje naar de haven waar diezelfde lading moest overstappen in een ferry. Hier worden we welkom geheten door een hele massa pelikanen. Jeeeeezzzz wat zijn dat grote volgens zeg! De zwarte meeuwen vallen er bij in het niet. We crossen het kanaal over en stappen daarna in een andere bus. Nog even 25 minuten in de taxi en dan komen we aan bij ons hotel. We hebben een redelijke kamer met 2 2persoonsbedden en een eigen badkamer. We hebben allebei wel redelijke honger gekregen en we gaan op pad om een restaurant te vinden. Gelukkig is de boulevard niet ver van ons hotel en al snel zitten we te smikkelen. Gevuld en wel gaan we op zoek naar de duikschool waarmee we straks gaan duiken. Onderweg komen we een heleboek leuke winkeltjes tegen en gelukkig ook een ATM oftewel geldautomaat. We maken kennis met Claudia van de duikschool, waar we al een regelmatig e-mailcontact mee hebben gehad en regelen daar ons papierwerk en de spullen. Op de terugweg van de duikschool bekijken we een aantal van de winkeltjes wat intensiever en we raken allebei erg enthousiast over een aantal spulletjes, we komen de laatste dag nog wel even terug om wat inkopen te gaan doen. We lopen langs een steiger en volgen deze naar het water toe. Daar worden we weer welkom geheten door massa's pelikanen. Die beesten scheren over je hoofd heen en zijn erg fotogeniek. In het water zwemt een zeehond met daaronder een eagleray. Wow, we worden getrakteerd op een feestje galapagos. We blijven wel een hele tijd hangen om te genieten van het schouwspel van de dieren. Het gaat een beetje schemeren en we lopen naar de haven waar we nog even van de zonsondergang kunnen genieten. Ook dat is voldoende leven te zien. We lopen in halfdonker terug naar het hotel en kopen onderweg nog even wat te eten voor morgen overdag. Er is geen wifi bij het hotel en onze kamer heeft ook geen warm water. Alles zou komen door de Tsunami. Nu was er op het nieuws dat het niet zo heftig was hier, maar uit alle verhalen van de lokale mensen blijkt er toch een deel van de stad volgelopen te zijn en wat

Van Quito naar Galapagos

Geschreven door Remco & Ilja

zondag 20 maart 2011 23:03 - Laatst aangepast zaterdag 26 maart 2011 01:47

schade achtergelaten te hebben aan zendmasten etc. Nu begrijpen we dat allemaal wel maar ik ging toch even verhaal halen, wat blijkt..... boven blijkt er wel warm water te zijn. Dus..... kamer wisselen. Nu had ik voor het eerst deze vakantie mijn tas uitgepakt omdat we 7 dagen hier zouden blijven, dus dat was erg leuk weer verhuizen. Maar we hadden wel een hete douche, dus het was wel de moeite waard!!! Na een verschrikkelijke kip met patat ervaring die avond besloten we maar vroeg onder de wol te gaan, morgen moeten we om 05.30 uur op voor onze eerste dagtour!

16 maart Remco: Eindelijk weer een dik matras, slapen op een hard bed is maar niks. Nu die wekker nog een paar uurtjes later, dan is het begin van de dag perfect. We worden om 06.00uur opgehaald, geen ontbijt, gelukkig hebben we gisteravond een droog broodje gehaald en een appel. Onze gids (Eddy) is er vroeg bij en staat 3 minuten voor 6, bij ons voor de deur, dat is nieuw, iemand die stipt is. De busrit gaat naar de haven, de weg ernaartoe is 40 minuten en een beetje saai. Eenmaal aangekomen worden we weer opgewacht door de mooie natuur, het heldere water en de pelikanen die duiken in het water om een visje of wat in de bek te vangen. We varen met een klein bootje naar onze jacht, we gaan een dag tour doen en zullen 3 eilanden zien waarvan we 2 eilanden bewandelen. De boot ziet er mooi uit, precies genoeg voor 12 man en 4 bemannings leden. De tafels zijn gedekt en het ontbijt wordt opgediend, daarna krijgen we een briefing over vandaag. Het 1e eiland is Isla Pinzon, daar varen we langs om wat foto's te schieten. Het 2e eiland is Isla Santiago, daar wordt gewandeld en het 3e eiland (San bartholome) gaan we naar het strand om te snorkelen. We zijn met een gemêleerd gezelschap, jappen, Argentijnen, Amerikanen, een Duitse en wij. De Jappen hebben een eigen gids bij zich, die alles vertaald, zelf spreken ze geen Engels, geen Spaans, alleen Japans. Wij kunnen het gelijk goed vinden met de Duitse en de Amerikanen, de Argentijnen zijn ook erg aardig alleen spreken ze geen woord Engels. Het eerste eiland wordt bewoond door vogels en is een vrij klein eilandje. Het 2e eiland is een vulkaan eiland, de landschappen zijn alle kleuren zwart, met hier en daar een plant of een cactus. De gids weet een hoop te vertellen over de planten en hoe het eiland is ontstaan. Wij willen nu alleen nog maar beesten zien, die platen geloven we wel. We moeten met een trap naar boven klimmen, om alle eilanden in een oogopslag te zien vanaf de bergtop. De wandeling is vrij steil maar niet zwaar, niet voor ons in ieder geval, voor de Japanse oma wel, wat natuurlijk niet gek is als 91 bent. Deze dame loopt op haar gemak en bereikt de top, petje af. Het vulkanisch landschap is erg mooi en bijzonder, we hebben al wat van deze landschappen gezien, maar het blijft mooi. In de verte zien we een Galapagos valk vliegen. Nu gaan we naar het 3e eiland om te snorkelen, we worden gedropt op het strand en daar vandaan gaan we te water. Het water is zo warm, dat je hoeft niet in te komen, je loopt er gewoon in. Het hoofd gaat naar onder en de aquarium staat klaar om te worden bekeken. Wat een leven, hele scholen vis die vechten om een stukje koraal, alle kleuren van de regenboog zwemt hier. Wat een warm onthaal, we maken foto's en ik film, ineens een groot gedaante naast mij, een slok water drinkt mij binnen, ik stik half en wil Ilja roepen. Ik roep, een zeeleeuw. De camera gaat naar voren en de film is begonnen, wat zijn die zeeleeuwen toch speels en niet bang, ze draaien in het rond en zwemmen naar boven om lucht te happen. Wij zijn helemaal hyper en juichen als kleine kinderen, als klap op de vuurpijl zwemt er nog een haai voorbij en nog een totaal zien we 3 haaien (White tip). Na ruim een uur snorkelen gaan we weer verder naar het laatste eiland voor vandaag. Volgens Eddy had de

motor het begeven, volgens mij had hij geen zin om naar dit eiland te gaan. Ik ben even gaan babbelen met Eddy en heb om een back up plan gevraagd, die was er niet, gelukkig dacht ik er niet alleen zo over. Waarschijnlijk heeft het geholpen want ineens deed de motor het. Dit eiland hadden we niet willen en mogen missen, ben blij dat we onze charmes in de strijd hebben gegooit. Het is een vulkaan eiland, en alles is zwart, je kan de vormen nog zien hoe de lava stroom is opgedroogd. Lands de kust lopen krabben, rood, oranje en zwarte. De kleuren doen het erg goed bij het zwart van de lava. Nu gaan we terug naar Santa Cruz, wat zeker 2,5 uur varen is. Het is heerlijk weer en iedereen zit of ligt op het dek, onderweg komen we dolfijnen tegen die even snel voor de boot zwemmen. Vanavond regent het behoorlijk, we besluiten om maar dichtbij te eten, waar we gistermiddag hadden gegeten was wel erg goed en dichtbij. Met een hele klein paraplu, wandelen we door de straten, Ilja haar Rechterkant wordt zeiknat en mijn linkerkant. Helaas het restaurant zit vol, verderop is ook een restaurant, we gaan er zitten en schikken van de prijzen. We zitten eenmaal dus waarom niet, het eten is wel heerlijk, gelukkig is dit dure restaurant ook nog eens goed.

17 maart: Ilja: Tja het is hard werken hier hoor. We moeten weer om 60.00 uur op om een half uur laten even snel te ontbijten. Niet veel bijzonders hier maar wel vers brood. We lopen naar de duikschool. Altijd weer leuk om kennis te maken met de mede-duikers. Deze keer 2 schreeuwerige Brazilianen (zijn die weleens NIET schreeuwerig en luidruchtig!!!!), we waren er al bang voor, een francaise die in haiti leeft, een dame uit new York die haar allereerste 2 duiken hier op de galapagos gaat maken (wow die heeft straks niets meer te wensen na 2 duiken!) En 2 Filipijnse dames. De rest van het gezelschap is best gezellig, buiten de Brazilianen. Vandaag gaan we weer naar Bartolome eiland toe de duikstekken heten cousins rock en la punta. Vol verwachting klopt ons hart..... zouden we vandaag onze gewenste hamerhaaien, manta's, zeeleeuwen en dolfijnen zien???? De francaise had al manta's en hamerhaaien gezien in de eerste duiken en zei ons dat we bijna op zeker ze wel zullen zien tijdens een aantal duiken. Nou dat belooft wat! We stappen in 2 pickups en rijden naar de haven. Daar stappen we over in de duikboot en varen in bijna 2 uur naar Bartolome. We krijgen een erg uitgebreide briefing in de boot en moeten check-dive doen voordat we verder gaan duiken. Dit betekent hier dat je moet laten zien dat je je masker kunt klaren en leeg kunt blazen en dat je je automaat in en uit je mond kunt doen. Nu vonden wij dit wel een beetje kinderachtig om te doen als je divemaster bent, maar ja regels zijn regels. We gaan allebei met 8kg lood naar beneden, althans ik kom niet naar beneden en moet er een blok lood bij hebben. Best wel gek als je normaal met zo'n 6kg duikt, maar het water schijnt hier zouter dan normaal te zijn. We gaan aan onze duik beginnen en binnen 5 minuten zwemmen de zeeleeuwen om ons heen. Wat een leuke en prachtige beesten zijn dat toch, weer 5 minuten later zien we onze eerste galapagos haai en niet snel daarna de 2e en 3e. We zwemmen verder en zien 4 grote stingrays, 3 grote schildpadden volgen daarna en hele bergen andere vissen. Ook zien we een aantal grote frogvissen en scorpionvissen (deze zijn bijna niet te zien omdat ze de kleur hebben van de ondergrond waarop ze liggen. Een aantal keer zag ik mededuikers er net overheen zwemmen, dit is best link want een beet van deze vissen zorgt ervoor dat je zeker een dag of 2 goed ziek bent. Al met al een mooie duik van 56 minuten. We gaan weer aan boord en hebben onze lunch, niet heel veel soeps (geen soep eigenlijk!!) Maar het vult wel. We vervolgen onze route naar de 2e duikstek en zien onderweg nog wat pinguins. De 2e duik is bij aanvang wat

minder spectaculair, we zien weer wat haaien en roggen en daarna nog wat schildpadden. Dan wordt er druk gebaard richting het blauw en we zien nog net een stukje van een vertrekkende mantaray..... yessssssssssssss. Hopelijk zien we deze week hem nog helemaal maar het begin is er. Dan wordt er weer druk gebaard en het signaal van dolfijnen wordt gegeven. We zien echter niets..... we zwemmen achter de meute aan en ineens horen we hoge pieptonen en al snel worden we omringd door een aantal dolfijnen. We weten niet waar we moeten kijken.....wat is dit gaaf zeg. Ik vergeet bijna foto's te maken maar zie Remco gelukkig druk in de weer met z'n camera. Filmpjes volgen dus binnenkort. We zijn aan het einde van onze lucht en dus van onze duik en iedereen komt helemaal hyper boven, zelfs onze duikgids!! We klimmen terug in de boot en iedereen zit met big smiles naar elkaar te kijken. 1 van onze Filipijnen was jarig vandaag en we vonden het allemaal een prachtig verjaardagscadeau!!! De rit naar huis wordt er druk gekletst en geslapen en bij de duikschool aangekomen worden nog even de foto's en filmpjes bekeken, voordat we vertrekken. Het is net over zessen maar we hebben er honger van gekregen en besluiten te gaan eten waar we gisteren ook zo lekker hadden gegeten. Wederom een heerlijke maaltijd waarna we moe en voldaan naar ons hotel vertrekken.

18 maart 2011 Remco: Vandaag eens kijken of we net zo mooi duiken als gisteren, vandaag gaan we 2 duiken maken. We gaan naar Seymour en Mosquera, 2 duik stekken die relatief dicht bij liggen. Na het ontbijt vertrekken we naar de duikschool, het is maar een kwartiertje lopen. Iedereen is op tijd, zodra we aankomen vertrekken we direct, wij zitten bij de divemaster in de auto. Voordat we werkelijk vertrekken, moeten er eerst wat spullen hier en daar gehaald worden. Dit gaat ten koste van ons prachtige uitzicht in de haven, waar de pelikanen duiken vanuit de lucht, om vissen te vangen met hun bek. Je ziet de golden eagle ray's zwemmen, tonijn, parrot vis en wat tropische vissen er wordt druk gejaagd in de ochtend. We kunnen direct in de boot stappen en met een half uurtje zijn we op de duik stek Seymour. Onze boot is niet groot, wel groot genoeg voor 10 personen, ook de toilet is ideaal, voor een slangen mens! Opgevouwen sta of zit je er te plassen, eenmaal klaar moet je weer door dat hele kleine deurtje, met een halve hernia, een bult op je hoofd (door de golven stoot je je kop tegen het dak) met de zweet druppels op je hoofd wurmt je uit de cabine. Nu moet je jezelf in het pak wurmen, lood om, vest aan en met een koprol duiken we van de boot. Het zicht is redelijk goed (8 a 10 meter) en de stroming is sterk, ik kan met moeite mijn camera aanpakken vanuit de boot. De divemaster is al beneden, dus maken we haast om ook beneden te komen, hij begint te zwemmen. We zwemmen tegen de stroom in, hij blijft zwemmen en zwemmen, ineens zie ik 2 hammerhead haaien. Ik zwem als laatste en Ilja die naast mij zwemt hoort mij niet roepen (lastig hoor onderwater hoorbaar geluid maken), ik film de haaien en zwem verder. Na dit filmpje moet ik weer flink door zwemmen om bij de groep te blijven, ineens zie ik nog 2 hammerhead haaien, ik filmen en roepen. Ilja kijkt en vraagt wat er is, ik geef het teken voor hammerhead, ze zwemt naar me toe maar de haaien zijn al weg gezwommen. Nu ben ik blij dat ik film onderwater anders had niemand mij geloofd. Onderweg zie er nog 1 zwemmen en ben de enige in de groep die deze haaien heeft gezien. Het liefst genieten wij er met zijn allen van, alleen ik heb geluk dat ik ze heb gezien. De divemaster blijft maar zwemmen tegen de stroming, het was behoorlijk aanpezen. Wij zien hem ineens stil liggen en foto's maken, daar is vast iets leuks te zien, een white tip shark die ligt te slapen. Totdat wij aankomen zwemmen, we draaien

om de haai heen om foto's te maken en te filmen. Hij wordt vergezeld door een andere haai en zwemmen samen weg. De rest van de duik zien we zo nu en dan een haai voorbij zwemmen. De zeeleeuwen laten ons ook niet in de steek, ze draaien om ons heen en willen spelen met ons, ze zijn er 1 minuut en ineens zijn ze weg. Schildpadden die ineens opduiken, scholen vis die voorbij zwemmen en heel veel klein spul. We zwemmen langs het rif over het zand, nog steeds tegen de stroming in. Het landschap is mooi en op het laatst komen we een rustplaats tegen voor de white tip shark. Er liggen er veel, wij kijken onze ogen uit en zwemmen er gewoon langs overheen. We hebben weer overdreven veel filmpjes en foto's gemaakt nu maar hopen dat ze gelukt zijn. Voordat we de boot instappen, zie we nog een zeeleeuw drijven, hij ligt te rusten, totdat ik hem verstoort met mijn camera. Eenmaal in de boot komen de stoere verhalen, hebben jullie die hammerhead nog gezien. Verderop zie we ineens een paar vinnen bovenwater, deze vinnen zijn van de hammerhead en iedereen roept in koor ja die hebben we gezien (nu). Na een uur gaan we nog maar een keer proberen om hammerhead te spotten, eenmaal onder worden we verwelkomd door zeeleeuwen. Ook is de stroming weer lekker en de divemaster neemt een spurt en begint te zwemmen, wij ploeteren erachteraan. We zwemmen langs een school barracuda's bestaande uit meer dan 100 stuks. Ook de schildpadden komen voorbij, eagle ray's en de white tip shark, in de verte (10meter zicht) zien we een black tip shark. Deze zit er wat angstaanjagend uit, hij is groter en ronder dan de white tip. Deze is ook wel een meter of 4 terwijl die white tip rond de 2 a 3 meter is (maar hihi). we maken een onvergetelijke duik en hebben ons uit de naad gezwommen. Ik heb ook gevraagd aan de divemaster, of hij wordt betaald per meter, als hij dit maandag ook doet, zoekt hij het maar uit, dan gaan we onze eigen weg, zo moeilijk zijn de stekken niet. 2 duiken vandaag en ze waren prachtig, we hebben veel gezien, alles wat groot is kan je hier vinden, nu de walvis haai nog. Het klinkt allemaal eng voor de kijkers thuis, geen van deze vissen doen niets, als het echt gevaarlijk zou zijn hadden we hier niet gedoken. Als we weer terug zijn op de duikschool besluiten we nog even naar het onderzoek centrum te gaan waar Lonesome George is gehuisvest. Dit zou het oudste schildpad zijn op aarde, ze weten niet precies hoe oud hij is, maar een schatting van 150 jaar is al gegeven. Er zijn diversen soorten schildpadden, die hier rondlopen. We lopen door het park, er zijn gedeeltes afgezet en zien een groepje mensen staan. Reuze schildpadden zien we, zeker wel 1,50meter doorsnede. Wauw wat een apparaten, ze worden gevoederd, ze rennen naar het voedsel toe. Nee hoor, alles gaat in slow motion, zodat wij alle tijd krijgen om te filmen en foto's te maken. En daar hebben eenzame George, zo eenzaam is het niet, hij heeft gezelschap van 2 vrouwtjes. In dit park zien we ook aparte leguanen, ze doen niets en liggen heel stil te slapen. Wij hebben genoeg gezien en vertrekken naar ons hotel, we zijn het zat na deze mooie en onvergetelijke dag.